

ئىتر ئىۋو جىھىگە

مىندى اقرأ الثقافى

www.iqra.ahlamontada.com

چىرۋكى لاۋە ئازاكانى ھەلەبجە

كلاوس كۆردۈن

لەئەلمانىيەۋە: عەبدولغەنى كاكۆ

ئىتر ئەو جەنگە

جىرۆكى لاو ئەزاكانى ھەلەبجە

كلاوس كۆردۆن

لە ئەلمانىيەو: عەبدو لغەنى كاكۆ

ئىتر ئەو جەنگە

چىرۆكى لاو ئەزاكانى ھە ئەبجە

كلوس كۆردۆن

لە ئەلمانىيەو: عەبدولغەنى كاكۆ

چاپخانی

کلاوس کوردون ئیتز ئەوه جەنگە عەبدولغەنی کاکۆ

ناوی کتیب | ئیتز ئەوه جەنگە
نووسەر | کلاوس کوردون
وەرگیران لە ئەلمانییەوه | عەبدولغەنی کاکۆ
دیزاینی بەرگ و تێکست | کەیموان قادری
وتنەکان | ھەمە ھاشم
چاپ | یەكەم 2023
چاپخانەیی کارۆ / سلێمانی
تیراژ | 500 دانە
نرخ | 2000 دینار

لە سەر ئەرکی بەرێز ئازاد توفیق پارێزگاری ھەلەبجە چاپکراوە

مافی ئەم کتیبە پارێزراوە و بە بێ ڕەزامەندی وەرگیر هیچ لایەتیک ڕێگە پێندراو نیە بۆ
لەبەرگرتنەوهی ئەم کتیبە جا ئەگەر بە ئێوهی ئەلکترونی، کاغەزی، وتنەیی، دەنگی یان
ھەر شتێوازیکتری لەبەرگرتنەوه بیت

لە بەریتۆه بەرایەتی گشتی کتیبخانە گشتیەکان
ژمارەیی (١٥٩٨) ی سالی (٢٠٢٣) پێندراوە.

ئىتر ئەو جەنگە

وەرگىران لە ئەلمانىيە وە
عەبدولفەنى كاكۆ

كلاس
سەكەم
كۆچمەن

سەرنجىكى پىويست

نوسەرى ئەم چىرۈكە ناوى كلاوس كۆردۈنە.
كلاوس كۆردۈن رۇماننوسىكى بەناوبانگى ئەلمانىيە،
سالى ۱۹۴۳ ھاتۈتە دونياۋە. چەندىن رۇمان و كۆمەلە
چىرۈكى بلاوكرىوتەۋە كە ژمارەيان لە ۹۰ كىتىپ
تىدەپەرى. زور بايەخى بە رۇمان و چىرۈكى لاوان
داۋە، زور شتى بۇ مندالانىش نوسىۋە بۇيە لاي نەۋەى
نويى ئەلمانى زور ناسراۋە.

كلاوس كۆردۈن لەو چىرۈكەدا لە كۆمەلىك مندال و
لاوى ھەلەبجە دەدوى، كە لە كۆرەۋەكەى سالى ۱۹۹۱دا
تووشى چ دەردەسەرىيەك دەبن و چەند قارەمانانە
رووبەرووى ئاستەنگەكان دەبنەۋە. لەو چىرۈكەدا
كارەساتى ھەلەبجە بە كۆرەۋەكەۋە گرى دەدەت.
ئەۋەى جىگەى سەرنجە، نوسەر (ۋەك لە خۇيىم

بیست) ههتا بلاوکردنه وهی ئەم چیرۆکه و دواتریش،
 هەرگیز کوردستانی نەبینیوه، لەگەڵ ئەوهشدا
 نەهامەتییهکانی خەلکی کوردستان بەهۆی پزیمیی
 لەناوچووی سەددامهوه بەشێوهیهکی واقعی لەم
 چیرۆکهدا بەرجهسته کردووه. لەسەرەتای نۆهتهکانی
 سەدهی رابردوو، لەوکاتە ی کارەساتی هەلهبجە و
 مەینهتییهکانی کۆرپهوه ملیۆنییهکە ی خەلکی کوردستان
 بووبوونە گەورەترین بابەتی میدیاکانی دونیا، ئەو
 هەوالانە ی ئەوکاتە بوونەته سەرچاوهیهکی سەرەکی بۆ
 نووسینی ئەم چیرۆکه، دیاره هەر هەلهیهک لەناو ئەم
 چیرۆکهدا هەستی پنی بکری سەرچاوهکە ی لە هەله ی
 تیروانینی میدیاکانی ئەوکاتەوه سەرچاوه ی گرتووه.
 یهکتیک لەو تیروانینه هەلانی هەلانی لەو کاتەدا دەبیسترا
 ئەوهبوو که خەلکی هەلهبجە بەهۆی لایهنگرییان بۆ
 ئێران لەشەرکهدا کهوتبە بهر ئەو هیرشه درندانیه.
 که ئەوه تیروانینکی زۆر هەلهیه و خەلکی ئاشیتخوازی
 ئەو شارە هەرگیز نەبوونەته تەرەف لە شەرپکی ئاوا
 مألویرانکهردا، بەلام ئەو راستییەش هیه که سەددام
 بەردهوام هیرشی درندانە ی بۆسەر خەلکی ئازادبخوازی
 کورد دەکرد، هەموو کهسێک لە دلەوه ئەوه ی پێخۆش
 بوو که ئەو دوژمنه بکهوێته بهر زهبری دوژمنهکە ی
 خۆی، بەلام ئایا دەکری لە بهرامبەر هەستیکی وادا
 لەرینگە ی تاوانیکی ئەوها قیزهوندا تۆله لەخەلکی بیتاوان

بکریته وه؟ ئه و تاوانه هینده گه ورهیه که هه تا دنیا ماوه له میژووی مروڤایه تیدا جیگه ی شه رمه زارییه. هه ر بۆیه من خۆم له و پسته یه ی که له ژیر کاریگه ری تیروانینه نادرسته کانی ئه و کاته دا په ریونه ته ناو چیپۆکه که بوارد. چونکه من له تیروانینی مروڤدۆستانه ی نووسه ردا دلنیا بووم و زانیم ئه و به نیازی ده ربپینی هاوخه می له به رامبه ر نه هامه تییه سه خته کانی خه لکی کوردستان ئه م چیپۆکه ی نووسیوه. گرنگترین شتی ناو ئه م چیپۆکه به لای من هه ر ئه وه نییه که چون ئاماژه ی به کاره ساته کانی هه له بجه و کۆچره وه که داوه، به لکو گرنگییه که ئه وه یه که نووسه ر هاتوه ماهییه تی ئاشتیخوازانه ی مروڤی کورد نیشان ده دات ئه وه ده خاته پوو که مروڤی کورد هه رگیز شه پخواز نه بووه به لکو له پیناوی مافی په وای خۆی بۆ سه ره بخۆیی شه پی به سه ردا سه پیندراوه. هه ر ئه م خاله ش بوو وای لیکردم چیپۆکه که وه ربگیرمه سه ر زمانی کوردی. له ورگێرانه که شدا هه ولم داوه خۆم له وه رگێرانی وشه به وشه بپاریزم و به چه شنیک دایبپیژمه وه که له گه ل زمانی ئاخاوتنی کوردییدا بگونجیت.

نووسه ر له کۆتایی ئه م چیپۆکه دا پوو نکرده وه یه کی ده رباره ی میژووی ئه و پوو داوه بۆ خوینه ران بلاو کردۆته وه، تا به ئاسانی بتوانن له چیپۆکه که بگه ن، منیش هه ز ده که م وه ک خۆی له کۆتایی چیپۆکه که وه

پيشكەشى خويىنەرانى بەرپىزى بىكەم. لىرەشدا سوپاسى
تايىبەتىم ھەيە بۇ ھونەرمەندى شىۋەكار مامۇستا ھەمە
ھاشىم، كە بە ھىتكارىيە جوانانەى ناۋەرۈكى چىرۈكەكەى
پۇشنتىر كىردەۋە.

عەبدولغەنى كاكو

ئەلمانىيا

کاتەدا زیلەکه دەناسنەووە که لیئانەووە نزیك
ببیتەووە.

حەسەنی بچکۆلە بە ئەسپایی سیخورمەیهک لە
ئەحمەد دەدا «دەبی بەهرە نەترسی؟»
ئەحمەد سەیری بەهرەیی بچکۆلە دەکات،
که لەخوارەووە خۆی خستۆتە سەر رینگاکە،
دەستەکانی لەخۆی دوور خستوونەتەووە وەک
ئەووەی بیەوئ بیانگەیه نیتە چەند بەردیکی سەر
رینگاکە که لەلای راست و چەپییەووە که وتوون.
سەری بە جۆریک خستۆتە سەر چەوی رینگاکە
که پووی لە شاخەکانەووە بیت.

بههره تهنيا ئه وکاته ههستی به هاتنی
زیله که ده کرد، که دهنگی بیستی. ئه وهش
به مه بهست بوو. ئه مه نهیده ویست به هۆی
چاوتروو کاندنه کانیه وه کاره که له خۆی تیک
بدات.

هه رکاتی زیله که بیت و لای بوهستی، ئه وا
سه ربازه کان تهنيا پشتی سه ری ده بینن.
ئه حمه د له و باوه ره دابوو که بههره ده ترسی.
تهنیا ئه وانهی ده ترسن، ده توانن ئازا بن.

«ئه وه چیه؟» جه بار ههستی کرد ئه حمه د
به شیوه یه کی کتوپر ده لهرزی
«ئه وه چیه ده لئی له بیرت چووه؟»

نه خیر ئه حمه د هه رگیز له بیرى نه چووه. ئه م
هه موو کاتی ئه و وینه یه ی هه له بجه ی دیته وه
به ر چاو، که به ر له سى سال له کاتی گه رانه وه ی
بو هه له بجه بینبووی.

مام عه بدول ئه می ئاگادار کردبووه وه که کارى
وانه کات. ئه م تازه دوانزه سالان بوو، هیتشاکه
زۆر بچووک بوو، هی ئه وه نه بوو شاره که ی به
کا و لکراوی بینن.

بهر لهه موو شتی ده بووایه چیرۆکی خه لکه
 رزگار بووه که به بیر خوی بینیته وه که
 به سه رهاتی زور ناخوش بوون. سه ره پای
 نه وانهش نه حمه د گه رایه وه شاره که. سی
 پوژان به پئی پویشته، چاوی بهو ریگا خاپوور
 کراوانه کهوت که نه م چند روژیک پیشتر
 به سه ریاندا ده پوویی بو قوتابخانه، یان بهو
 ریگیانیه وه سه ردانی هاو پیکانی ده کرد. هر
 له هه مان کاتدا چاوی بهو بلدوزهرانه کهوت
 که شاریکی ئاوه دانیان والی ده کرد وهک نه وهی
 بهر بوومه له رزه کهوتی، هه تا ده هات له ناخی

خۆيدا سارد دهبووه وه.

«له بهر چى؟»

به رده وام ته نيا له خوى دهبوسيه وه:

«له بهر چى؟»

به لام مام عه بدول راستى ده كرد. به لى ئه وان هى
پزگارىيان ببو ناخوشترين شتيان ده گيزايه وه:
ئهو خه لكه به بى ئه وهى پيشتر ئاگادار بكرينه وه،
به شيويه كى كتوپر شاره بچكوله كىيان به
چه كى كيميائى بوردومان كرا. پينج هه زار مروف
به گازى ژه هراوى له ناوچوون، ژماره يه كى زور
له وان ه مندا ل بوون. زور له دايك و باوكه كان
خويان به سه ر مندا له كانيان داده دا تا جه سته يان
له و ژه هره بپاريزن، به لام ئه وانيش له گه ل
مندا له كانيان به يه كه وه ده مردن.

ئەحمەد دەيزانى، كە مائەوہيان رزگاريان
 نەبوو، بەلام نەيدەتواني ھەر وا بە ئاسانى
 بپروا بكات، ھەرچەندە مام عەبدول ئەو كات
 ئەو ھەواللەى پى گوتبوو، بەلام نەيدەتواني بپروا
 بكات كەوا دايك و باوكى، خوشك و براكانى،
 داپيرەو باپيرەى ھەر ھەموويان لەناوچوون.
 «ھيچ يەكيك لەوان نەماون؟ ئەو شتيكە
 جيگەى بپروا پيكردن نيبە. شتيكە ھيندە شيتانە
 ديتە بەرچاوا، وەك ئەو ھى مرؤف بينيتە
 پيگە نين!»

ھەلبەتە ئەم پينەدەكەنى چونكە دەيزانى
 ھەواللەكە راستە. بەلام ئەم جارى ئەو راستيەى
 بەلاوہ نابوو، جارى نەيدەويست بپروا بكات.
 ئەحمەد وەك سيئەرەكەى خۆى لەنيوان
 كەلاوہكاندا ھەلكورمابوو، بەردەوام ئەو
 پرسيارەى لە خۆى دەكردەوہ:

«چۆن كرا شتيكى ئاوا بقەومى؟ ھيزەكانى
 سەددام لەسەر چ بناغەيەك ئەو كارەيان كرد؟»
 ھيچ وەلاميكى نەدەدۆزيەوہ. ھيچ ھۆيەكى
 ماقوول بۆ كردنى تاوانيكى وەھا گەورە لە ئارادا
 نەبووہ. ئەو كەسە رزگار بووانەى ئەم پرسيارى

لینکردبوون وهلامیان دابووهوه:

«سه‌ددام شه‌یتانه. ده‌بی چی باشی لی
چاوه‌روان بکریت؟»
هه‌ندیکی تر پنیان گوتبوو:

«چونکه ئیمه کوردین، بویه ئه‌و پیلانه‌ی بۆ
دارشتین. ئه‌و رقی له ئیمه‌یه، ئه‌مه هویه‌که‌یه‌و
برایه‌وه»

هه‌ندیکی تریش پنیان گوتبوو:

«چونکه ئیمه دژی ئه‌وین، بویه ده‌یه‌وی له‌ناومان
به‌ریت، به‌لام ئه‌گه‌ر ئه‌و به‌م جو‌ره‌ مامه‌له‌مان
له‌گه‌لدا بکات، چۆن ده‌کرئ ئیمه له‌ دژی
نه‌ه‌ستین؟»

له‌وکاته‌دا جه‌نگ له‌ دژی ئیران له‌ ئارادابوو.
جه‌نگیکی درێژخایه‌ن. ئه‌و جه‌نگه‌ کاتی ده‌ستی
پیکرد که‌وا ئه‌حمه‌د هیشتا زۆر بچووک بوو.
بویه هه‌تا ماوه‌یه‌کی زۆر ئه‌م وای ده‌زانی
جه‌نگ شتیکی ئاساییه. ئه‌گه‌ر دایک و باوکی
باسی سه‌رده‌می پیشانیان بۆ بکردبووایه، که
جه‌نگی تیا نه‌بووه، ئه‌م وه‌کو ئه‌فسانه‌و هه‌قایه‌ت
ده‌هاته به‌رچاوی. زۆر جار هه‌ولی ده‌دا سالانی
پیش له‌دایک بوونی خۆی بینیته‌ به‌رچاو، ئه‌و
رۆژگاره‌ی که‌ ده‌نگ و باسی کوژرانی سه‌ربازانی

تیدا بلاو نەدەکرایەو. ھەلبەتە نەیدەتوانی
ئەمە بینیتە پیش چاو لەھەمان کاتیشدا لە
جەنگەکە نەدەگەیشت. ئەم لە عێراق ژیاوو،
عێراق لە دژی ئێران پیشپەرەوی جەنگی دەکرد.
ھەلەبجەییەکان لەولاتی خۆیاندا دەچەوسانەو.
بەلام راستییەکەئەم لەھیچ لەوشتانە
تینەدەگەیشت، لەوکاتەداچۆن بوو ئەم ھەر
وای وەرگرتبوو.

«ئەوھتا»

حەسەنی بچکۆلە دەبوایە زۆر لەخۆی بکات تا
دەنگی زۆر دەرئەچێ:

«ئەوھتاھات»

گەنجەکانی تریش تۆزی زیلەکە بەدی دەکەن. بە
بئ ئارامی خۆیان بۆ ئامادە دەکەن. ھەندیکیان
ھیندە بەھەماسەو لەپشتی تاشە بەردەکانەو
لەسەر ئەژنۆھەلتووتاون وا دینە بەرچاو وەک
ئەوہی پێویست بکا تاشە بەردەکانی بۆ رابگرن.
ھەندیکی تریشیان، بەتایبەتی بچووکەکانیان
بەدڵ پێیان خۆشە ھەر ئیستا بەرەو پرووی
زیلەکە بڕۆن.

«بیدەنگ بن» جەبار بەھەرەشەو دەچرپێنی:

«تکایە زۆر بیدەنگ بن، واخەریکە ھەمووشتی

وہک پلانہ کہ بہ ریوہ دہ چیں، ہا کا زیلہ کہ مان
 لیخوری. لہ وانہ یہ زیلہ کہ بہ تانیسی تیدا بیت»
 ئہ و بہ چہ شنیک قسہ لہ گہ ل گہ نجہ کان دہ کا،
 وہک ئہ وہی و شتریکی چہ مووش دہ ستہ مؤ
 بکات. حہ سہ نی بچکولہ کہ لہ خوشییان
 دانہ چوقہی پیکہ وتووہ دہ لی:

«لہ وانہ یہ ئہ مہی دہ بی ئیستا بیکہن، تہ نیا
 یاریہک بیت ہا؟»

گہ نجہ کانی تر بہ حہ ماسہ تہ وہ دہ پروانہ دور.
 ئہ وان دہ زانن ئہ وہی روودہ دا گالتہ نیہ.

ئہ حمہ د بہ خیرایی دہ پروانیتہ دواوہ، سہیری
 ئہ و تاشہ بہ ردہ دہ کات کہ ژن و مندالہ کان
 خویان لہ پہ نایہ وہ شار دوتہ وہ. زور بہ یان چیتر
 ناتوانن بہ پی برؤن و ریگاکہ ش ہیشتا زوری
 ماوہ بو سنووری تورکیا. جگہ لہ مہ ش ہہ تا
 بہرہ و سہرہ و ہتر بو ناو شاخہ کان برؤن دنیا
 ساردتر دہ بی. بہ بی خوراک و بہ تانی ئہ و
 پیادہ پویہ سہرناگری. زیلہ کہ لہ ہہ موو شتی
 گرنگترہ، ئہ گہر ئہ وان ئہ م زیلہ یان دہ ست
 بکہ وئی، کارہ کہ خیراتر دہ بی.

حہ سہ نی بچکولہ دہ چرپینی:

«بہ لام بہ ہرہ ئازایہ»

ئەحمەد جارىكى تىرىش دەروانىتە بەهرە.
 كە ھەرچەندە ماوۋەيەكىشە گوۋى لە دەنگى
 زىلەكەيە. بەلام ۋەك مردوويەك لەسەر
 ئەو رىگا شاخاوييە خۇى بە زەوييەكە داداۋە.
 بەپراستى بەهرە زۆر ئازابوو. كاتى جەبار
 وتبووى واباشە كچۆلەيەك لەسەر ئەو رىگايە
 خۇى بخاتە سەر زەوى، بەهرە يەكسەر خۇى
 ھىتابووۋە پىشەۋە. كچۆلەيەك كەمتر گومانى
 لىدەكرى. سەرەراى ئەوۋە رەنگە سەربازەكان
 بەبىنىنى كچۆلەيەك بىرىكى تەۋاۋ جياۋازيان بۆ
 بى، كەوايان لى بكات زىلەكە رابگرن.

ئەحمەد بە شلەژاوييەۋە دەمانچەكەى بەر
 پىشتىنى دەردىنى. ھەموويان چەكيان پىنادرى،
 ئەوان خۇيان چەكيان كەم پىيە، ئەگەر يەككىك
 چەكىكى پىبدرى ئەۋە ۋەكو ئەۋە وايە كە
 نىشانەى ئازايەتى لەلايەن جەبارەۋە پى
 بەخىرايىت. ئەحمەد دەيزانى كە ئەۋە ماناى
 وايە لەكاتى پىويستدا دەبى ئەۋ چەكە بتەقىنى
 ۋ ئامانجەكە بىپكى، لەپىشدا ئەۋەى لەگەل خۇيدا
 بربىۋوۋە. بەبى دەنگىيش ھىۋاى دەخواست كە
 شتى ۋا پروۋنەدات.

جەباريش شىنەيى ۋ ئارامىيەكەى پىشتىرى

نامینى، فېشه كدانه كهى كه به پانى له سهر سينگى
 به ستوويه تى ده سوور پښتته وه و ده مانچه كهى
 به رزتر ده كاته وه:
 «ئاگادار بن!.. ئه وه ماناى وايه ئيستاكه
 ده قه ومى»

ئه حمده جاريكى تريش سه يريكى به هره
 ده كاته وه. ئيستاكه زيله كه كه ميك نزيكتر بوته وه،
 به لام به هره خوئى له گووره نابات. زيله كه
 ناتوانى خوئى له به هره لابات، چونكه لاي
 چه پى ريگا كه خه رنده و لاي راستيشى ره وه زه
 شاخيكه به ره و ئاسمان هه لكشاوه. زيله كه يان
 ده بى بوه ستنى يان به سهر كچوله كه بكه وئ.

دەنگى ھۆرنيكى بەرز كىش و ماتىيەكە دەشكىنى.
سەربازەكانى ناو زىلەكە بەھرە بەدى دەكەن
و ليخوپىنەكەيان ھىواش دەكەنەو. بەھرە
پەنجەيەكى خۇيشى ناجوولئىنى.

زىلەكە رۇيشتەكەى ھىواشتر دەكاتەو،
شوفىرەكە ھۆرنيكى قايمىتى بۇ لىدەدا. ھەسەنى
بچكۆلە لە ترسان پشووۋى سوار دەبى، ئەھمەد
ھەست دەكا كە چۆن دەمى وشك دەبى:

«باشە ئەى ئەگەر شوفىرەكە ھىندە بىۋىژدان
بى ۋەك چۆن باسى بىۋىژدانى سەددام دەكەن
ۋ پى لە بەھرە بنى؟ يان ھەست بە شتىك بكات
ۋ لە ترسان ئىستوپ نەگرى؟»

زىلەكە كەمىكى تىرىش ھىواش دەكاتەو، بەلام
ناوەستى، ھەر بە دەنگى زل ھۆرپن لىدەداو،
ھۆرپن لى دەدا.

«بۋەستە ھەى داىك قەحبە» جەبار دەچرپىنى
«دە بۋەستە ئىتر!»

مستەفای رەقەلە دەمىرپىنى:

«ئەگەر نەوھەستى پىستەى لە لەشى دادەمالم»
 ئەحمەد برۆ شىۋە سىڭوشەيەكەنى مستەفەى
 ۋا دىتە بەرچاۋ كە لە رىق ۋ توورەيىيان بە
 جۆرىك دىنەۋەيەك ۋەك ئەۋەى لە تەختى
 نىۋچەۋانى بەرزتر ببەۋە.
 ھەسەنى بچكۆلە چىتر قسە ناكات، تا دى
 دەنگى ھەناسەسۋارىيەكەى بەرزتر دەبىتەۋە.
 «بىدەنگ بە!» ئەحمەد بە چرپەۋە بە مستەفا
 دەلى:

«بىدەنگ ! ئەۋان ۋەختە گوئىيان لى بى»
 لىرەۋە ھەسەن بىدەنگ دەبى. نىگا پىر
 لەبەزەيەكانىشى زياتر ئاراستەى بەھرە دەكات.
 تەنھا ماۋەى چەند مەترىكى كەم لە نىۋان
 كچۆلەكەۋ تايە زلەكانى زىلەكەدا ماۋە، بەلام
 بەھرە شىۋەى پاكشانەكەى خۆى ناگۆرى.
 لەكاتىكدا دەم ۋچاۋى ھەردوۋ سەربازەكەى
 ناۋ زىلەكە دەناسرىنەۋە.
 سەربازەكان بە ئەسپايى، لەناۋ زىلەكەۋە
 دىقەت دەدەن، ۋەك بلىى ئاگادارى ئەۋە بن،
 بەلام ئەۋە نەزانن كە لەۋانەيە خۆيان توۋشى
 شىتىك بەكن.
 لەپشتەۋەى دانەپۆشراۋى زىلەكە، كۆمەلىك

کارتون له سهر يهک دانراون، دوو بهرميل و
سهندوقيکي گهورهش دهبنريڼ.

«بوهسته» حهسهني بچکوله دهپارپتهوه:

«ده بوهسته ئيتر»

کاتي دووسه ربازه کهي ناوزيله که ههست به
وشه کاني حهسه ن دهکن، زيله که بهراستي له
دووري تهنها دوو مهتره وه له بههره ده وهستي.
گه نجه کاني پشت تاشه بهرده که هه ناسه ي
خويان راده گرن و جه باريش لولوي ده مانچه که ي
ده خاته سهر قه راخي تاشه بهرده که. هه لپه ته
هه ردوو سه ربازه که به يه که وه دانابه زن، به لکو
سهره تا يه کي کيان داده به زي، ئه م ده بي ئه ويان
بيکي، بهر له وه ي بو ناو زيله که بگه رپته وه.
ئه م ده بي ئه وه بکات، يان ئه گه ر بو ي بلوي
هه ردووانيان به يه که وه بيکي.

به لئ هيج يه کي له ده رگا کاني زيله که
ناکرينه وه، که سيان زيله که جينا هيلين، ته نيا
له خواره وه هه ر هوړن ليده دن و هوړن ليده دن،
به دوور بينه کانيان سه ير ده کن و چه که کانيان
به دهسته وه ده گرن.

مسته فاي ره قه له له تووره بيان ده له رزي:

«هه ي بي ميشکينه، ئه گه ر ئه و مندا له له هوش

خۆى چووبى يان مردبى پىم نالين چۆن دەتوانى
گوئى له دەنگتان بى؟»

مستەفای رەقەلە ئەو رۆژە هیندە ئەو قژەى
لادابوو کە دەهاتەوہ سەر نیوچەوانى، وەک
ئەوہى ھەموو تالە مووہکانى له کاتى نیشانە
گرتنەوہدا بیزارى بکەن.

سەرئەنجام سەربازى تەک شۆفیرەکە سەرى
له پەنجەرەى زیلەکە دەردىنى و بە گومانەوہ له
خۆى دەپوانى:

«ھىى له گەل تۆمە» بە دەنگىكى نووساوەوہ
بەسەر بەھرەدا ھاوار دەکا:

«ھەلسەوہ! ئیمە ئەو فىلانە دەزانين» پاشان
سەربەرز دەکاتەوہو پووہو شاخەکان دەنەپىنى:
«لیمانگەپىن تىپەپىن، ئیمەش ھەقمان
بەسەرتانەوہ نىه! تىگەيشتن؟»
جەبار بە دەنگىكى بەرز پىدەکەنى، «ئەمانە
نازانن»

پوو له گەنجەکان دەکات و دەچرپىنى: «ئەمانە
تەنیا بەردەکان سەرەوگىر دەکەن تا بزائن چىيان
لەژىر دایە» ئىنجا پوو بۆلاى سەربازەکان
وہردەگىرئى و بەدەنگىكى نزم دەلى:

«چىتر کات بەفیرۆ مەدەن، باشتەر وایە ئىستا

ههردووانتان بینه خوارهوه، ئیتر کارهکه تهواو دهبی.»

جهباریش خه لکی هه له بجه بوو، له گهل کیمیا باران و کاره ساتی شاره که دا ژیا بوو. دهوری چوار مانگیک دوا ی کاره ساته که، سه ری له دینه که ی مام عه بدول دابوو، له وئ چی له هه له بجه پرووی دابوو هه مووی به وردی گیرابوو وه. ئه حمه د هه تا ئه و کاته نه ی توانیبوو هیچ له و باره یه وه بدوی، ته نها له کیلگه که یارمه تی مام عه بدولی دهاو هیچ قسه یه کی نه ده کرد. مام عه بدول گه لیک جار ان به سه ریدا ده بیۆ لاند:

«تۆ شیت ده بیت، لال ده بیت ئه گهر ئه و شتانه زیاتر له دهروونتدا په نگ بخۆنه وه»

کاتی جه بار بیستبووی ئه حمه دیش خه لکی هه له بجه یه، پرس یاری لیکردبوو ئینجا ئه حمه د توانیبوو له و باره یه وه قسه بکات.

جه بارو ئه حمه د ده بنه دوو براده ری راسته قینه ی یه کتری. جه بار مامۆستایه کی گه نجی ریشپره، خاوه ن روخساریکی بیرمه ندانه یه. ئه حمه دیش گه نجیکی بی که س و بی خانه واده یه. به در یژایی سنی سالان ئه مانه هه ر باسی هه له بجه یان بو

یەكترى دەکرد، جینگاو رینگاكانیان بە بیر خۆیان دەهینایه‌وه، تەنانهت ناسیاوه هاوبه‌شه‌كانیان بۆیه‌كتر ئاشكرا ده‌بوو. ئەو دووانه وهك بلیی ببوونه ولاتی دووهم بۆ یه‌كتری.

«تۆ له‌جیگه‌ی هه‌موو خوشك و براكانمی»

جاریکیان جه‌بار به‌ئه‌حمه‌دی گوتبوو «كاتی تۆ ده‌بینم هه‌له‌بجه‌م بیر ده‌كه‌ویتته‌وه» ئەمانه‌ له‌و سێ ساڵه‌دا به‌رده‌وام خه‌ونیان به‌وه‌وه‌ ده‌بینی كه‌ رۆژیک بیت سه‌دام تۆله‌ی لیكریته‌وه. پاش هه‌موو ئا‌خاوتنیک جه‌بار ده‌یگوت:

«ته‌نیا چاوه‌رێ بکه‌ ئه‌حمه‌د گیان! رۆژیک دیت ئەو ئەهریمه‌نه‌ نه‌گریسه‌ ده‌تۆپینری و ئیمه‌ش سه‌ربه‌خۆیی وه‌ده‌ست دینین، ژماره‌یه‌کی یه‌كجار زۆر له‌ ئیمه‌ له‌ رینگای ئازادییه‌وه‌ مردوون، هه‌ر ده‌ بیت رۆژیک ئازادی به‌ده‌ست به‌ینین» کاتیک عی‌راق کویتی داگیر کرد و به‌و هۆیه‌وه‌ حاجی بۆش و ئەمریکا په‌لاماری عی‌راقیان دا، خه‌لكی هه‌موو شارولادیکان به‌ هیوای ئەوه‌بوون كه‌ رۆژی سه‌ربه‌خۆیی نزیك ببیتته‌وه‌. راستیه‌كه‌شی كاتی ئەمه‌ریكاو هاوپه‌یمان‌ه‌كان سه‌ددامیان له‌ كویت وه‌ده‌رناو زه‌بری‌ان وه‌شانه‌ ئه‌فسه‌رانی سوپایه‌كه‌ی سه‌دام، سه‌ربازی

كوردىش له ناو ئەو سوپايەدا ھەبوون. بەلام
 زوو ريزەكانى سوپاي سەدداميان بەجیھتشت.
 ھەموویان دەیانگوت «بۆچی خۆیان بۆ
 چەوسینەرێك بەكوشت بدەن؟ بۆچی یارمەتى
 خوینرێژێك بدەن؟» ئەو كوردانە لەشاخەكانەو
 بۆ خزمەتى سەربازى راپیچكرا بوون تا لە جەنگدا
 ژيانى خۆیان بۆ سەددام بخەنە مەترسییەو.
 ئیتر دەیانویست دژی سەددام خەبات بكەن.
 نزیكەى ھەموو وایان دەویست، ئەحمەدیش
 وای دەویست. جەبار سەیرێكى ئەحمەدى كرد
 تا رای ئەو بزانی، لینی پرسى:

«لەپیناوى ھەلەبجە ھا؟»

ئەحمەد تەنیا سەرى بۆ لەقاند:

«لەپیناوى ھەلەبجە!»

زۆرى نەبرد، قارەمانانە، بەدلیكى پڕ لەھیواو
 راپەرین، كۆنە سروودەكەى كوردانیان كەوتەو
 سەرلیو:

«كینه ئەم، ئەم ئەم كوردن»

پیاو ھەبەزەكەى بەغدا لێدرا. ئەمانیش
 دەیانویست ئەو ھى ماو تەواوى بكەن. لە
 باشوور شیعەكان دژی ئەو چەوسینەرە راپەرین،
 لە باكور كوردەكان دەیانویست سەربەخۆی

به دهست بئین.

به لام سه ددام هیشتا که زۆر به هیز بوو، سوپاکه شی هیشتا باشتین جوری چه کی هه بوو. هه ته نیا پاش چه ندین شه ری ناو کۆلانا، که زیانیکی ئه وتوی پینه گه یاندن، ئه حمه د بئینی که پیاوانی سه ددام جاریکی تر به سه رکه وتن و جاریکی تریش دهستی خۆیان بئینه وه، کورده کانیش وه کو شیعه کان ده بووایه خۆیان رزگار بکه، چونکه نه یان ده ویست له ناو ته له ی تۆله لیکردنه وه یه کی تر سناکدا بینه قوربانی. حاجی بۆش و هاوپه یمانه کانیشی ته نیا ته ماشایان ده کردن. شه ری کورد و شیعه شه ری ئه وان نه بوو! ئه وان له پیناوی نه وته که چوونه ناو کوپته وه، نه وت به لای ئه مریکیه کانه وه گرنگه، وه ک جه بار هه موو جاری به توور هیه وه ده یگوت:

«کوردهستان ته نیا مروّفی هه یه»

شوفیری زیله که له په نجه ره که وه ده نه پینئ
«خواده زانی ئیمه نامانه وی خوین بریژین»
جه بار له بهر خۆی پیده که نی:

«هه موو به رده کانتان هه لدایه وه و هیچتان
نه دۆزیه وه، ئیستا خۆله که به په نجه بپشکنن»

هیچ یه‌کی له گه‌نجه‌کان شتیک نالیت. حه‌سه‌نی
بچکۆله‌ خۆی له‌ ئه‌حمه‌د نزیک ده‌کاته‌وه‌:

«زۆر هی‌واش به‌»

ئه‌حمه‌د ده‌چرپینی و ده‌ستی ده‌خاته‌ سه‌رشانی
حه‌سه‌نی بچکۆله‌:

«زۆر هی‌واش به‌! په‌نگه‌ ئه‌وه‌ی خواره‌وه‌ درێژه
بکیشی، گه‌رانه‌وه‌و بادانه‌وه‌ی زیله‌که‌ له‌و پرێگایه
کاریکی ئه‌سته‌مه‌»

شوفیری زیله‌که‌ جاریکی تریش هۆرپنیک
قایم لینه‌دا، بۆ ماوه‌یه‌ک دونیایه‌که‌ کش ومات
ده‌بیته‌وه‌.

«گیزه‌ی می‌شیکیش نابیسترئ» حه‌سه‌ن هه‌ر بۆ
ئه‌وه‌ی شتیک بلێ. به‌ چرپه‌وه‌ به‌ ئه‌حمه‌د ده‌لی:
«ترسی ناوی. یه‌کینکیان هه‌ر داده‌به‌زی» جه‌بار
وره‌ی گه‌نجه‌کان به‌رز ده‌کاته‌وه‌:

«خۆ هه‌تا هه‌تایه‌ ناتوانن چاوه‌رێ بکه‌ن.
ناشتوانن پێ له‌ به‌هره‌ بنین. ئه‌گه‌ر بیان‌توانیبو‌وايه‌،
له‌میژبو‌و ئه‌وه‌یان ده‌کرد»

مسته‌فای په‌قه‌له‌ گه‌رمتر ده‌کوکی، بۆ سه‌ته‌مین
جار تاله‌ پرچه‌کانی سه‌ر نیوچه‌وانی لاده‌دا.
ئه‌مه‌ بۆ ئه‌و زۆر درێژه ده‌کیشی.

سه‌ربازه‌کانی ناو زیله‌که‌ یه‌که‌و جگه‌ره‌یه‌ک

داده گیر سینن، به دهم جگه ره کیشانه وه له گه ل
یهک ده که ونه ئاخاوتن. مه لیکه گه وره
داده به زیته ئاستی ئه وان، ئه حمه د بۆ ماوه یهک
سه رنجی باله کانی ده دات:

«چه ند ئاسان ده بوو ئه گه ر... به لام چۆن؟» بۆ
ده رباز بوون ته نیا دوو رینگایان له پیشه، یه کیکیان
به ره و تورکیا و ئه وه ی تریان بۆ ئیران. هه ردوو
رینگاکه ش به ناو شاخ و داخه کاندایا، به ناو
به فرو سه رمادا تیپه ر ده بن، برسیتیش وه ک
هاورپییه کی به رده وام. که واته پیوستییان به م
زیله هه یه، بۆ ئه مه ش تاکو ژماره یه کی زۆر
له خۆیان له ناو نه چن، به لای که مه وه ده بی یه کی
له و دوو سه ربازه ی خواره وه بکوژری.

مسته فای ره قه له ده لی:

«باشه بۆچی یه کسه ر نایانپیکیت؟»

مسته فا که چیتر ناتوانی چاوه ری بکات «ئه وانه
ئیتساکه خه ریکی ئاخاوتنن، ئیتستا ته واو له ناو
نیشانه که ن بۆچی نایانپیکه ی؟»

جه بار به ژیر لیه وه پی ده لی:

«چییه؟ ده لیتی هه تا وه که میشکی وشک
کردووی؟.. من ناتوانم هه ردووانیان له یه ک کاتدا
بپیکم، ره نگه هه ر که سیان نه پیکم، پیشه ی من

مامۇستايىيە، من نىشانىشكىن نىم، باشە ئەوكاتە
چى دەلىيى ئەگەر برىندارەكە يان ئەوھى تریان
يەكسەر سلفى لىداو پىيى لە بەھرە نا؟»

مستەفا جارىكى تر بىدەنگ بووھو، ھەلبەت
ئەو نەيدەتوانى لە قرچەي گەرمای ئەو
نيوھرۆيەدا. زياتر دان بە خۇيدا بگرئ. ھەموو
دەيانزانى مستەفا كورپىكى زۆر ئازايە، بەلام لە
دان بەخۇداگرتندا بېھيز بوو.

سەربازەكانى ناو زىلەكە بىدەنگ دەبن.
جاريكىتريش سەربازى تەك شوفىرەكە سەرى
لە پەنجەرەي زىلەكە دەردىنى:

«دەي كىژۆلە ئىتر بەسە! ھەلسەو ھەگىنا
بەسەرت دەكەوين. كاتى ئەوھمان نىيە سەرتاپاي
پۆژەكە لەسەرتۆ بوەستىن»

بەھرە خۆي لە گوورە نابات.

«بەراستى كچىكى ئازايە» جەبار دلى خۆي
خۆش دەكات «چەند ژىریشە!»

پرووى بۆلاي گەنجەكان وەردەگىرئ:

«ھەر ئىستا كارەكە تەواو دەبى، ئەمە دوايىن

ھەوليانە»

جەبار قسەكەي تەواو دەكات و ناكات،
وشوفىرەكە بەشىوھىەكى كتوپر سلف لىدەدا

«دهی باشه کیژۆله»

له پهنجهره‌ی زیله‌که‌وه هاوار ده‌کات:

«دیاره تو له‌وه زیاتر شتیکی ترت ناویت،

خوات له‌گه‌ل»

مسته‌فا به ترسه‌وه هاوار له جه‌بار ده‌کا:

«ته‌قه‌ی لیبکه‌ن! ته‌قه‌ی لیبکه‌ن به‌ر له‌وه‌ی کار

له‌کاربترازی»

جه‌بار وه‌لامی ده‌داته‌وه:

«ئێستا‌که ده‌بی ته‌قه‌یان لی بکریت، ئه‌گینا

مانای وایه خیانه‌ت له‌خۆمان ده‌که‌ین. به‌راستی

وا خه‌ریکن به‌سه‌ری ده‌که‌ون».

له‌سه‌رخۆ، زۆر به‌هیواشی، تایه زه‌به‌لا‌حه‌کانی

زیله‌که بۆسه‌ر به‌هره ده‌خولینه‌وه.

«نا» حه‌سه‌نی بچکۆله به‌هیواشی ده‌پاریته‌وه:

«نه‌که‌ن!»

حه‌سه‌نی بچکۆله هینده هه‌ست به‌مه‌ترسی ده‌کات

بۆسه‌ر به‌هره، له تاوان فرمیسک به‌پوخساریدا

دیته خواره‌وه. له‌وه‌ته‌ی به‌یه‌که‌وه له‌م ره‌وه‌دا

پاده‌که‌ن، به‌هره بۆ ئه‌م وه‌ک خوشکیکی گه‌وره‌ی

وایه.

ئه‌حمه‌د دلی هینده به‌خیرایی لیده‌دا وه‌خته

سه‌ری له‌گه‌ل بسووری:

«بۆچی بەهره هەر ئیستا خۆی قیت ناکاتهوه؟
کهس سوود لهوه نابینیت که خۆی بخاته ژیر
زیلهکهوه»

لیرهوه جاریکی تر زیلهکه دهوهستی. تایهکان
تهنها چند سهنتیمهتریک له دووری بههرهوه
دهوهستن. جهبار به دهنگیکی نزم دهلی
«من ئەمەم دەزانی».

ئەحمەدیش هەناسەى دیتەوه بهر. وهک بلایی
کهمیک سۆزی بۆ سهربازهکان جوولایی دهلی:
«ئەوانه بکوژی بی ویزدان نین، ئەگینا لهمیژ
بوو پێیان له بههره نابوو»

سهربازهکان جاریکی تریش لهگەل یهک
دهکهونهوه ئاخاوتن، ئینجا کتوپر دهراگی لای
نهفهری زیلهکه دهکریتهوه. سهربازیکیان دیتە
خوارهوه.

سهربازهکه بۆ ماوهیهکی کهم به ئەسپایی گوی
قولاغ دهکا، ، ئینجا به چهکهکهی دهستیوه
بۆلای بههره ههنگاو دهلی.

ئەحمەد دهبینی چون جهبار به هەناسه
برکیتوه، نیوچهوانی گرژ دهکاتهوهو پهنجه
بهدهمانچهکهیهوه دهلی و دهیتەقینى. سهرنج

دهدا جه بار وهختی تهقه له مروفتیک دهکات،
 له وه ناچی تهقه له نیشانه یه کی مقه بیا بکات.
 دهشیزانی ده بی جه بار ئه و کاره له تهستو
 بگری، چونکه بوی نه بوو ژیانی بههره بخاته
 مهترسییه وه، هر یه کسه چهن دین گولله ی
 تریش به سهربازه که وه دهنی، سهربازه که
 له شوینی خوی بهرده بیته وه سهر ریگا که.
 تهقه کانی جه بار دهن به ئاماژه بو هیرشکردن.
 ئه حمه دیش وهک هه موو گه نجه کانی تر له
 گرده که وه باز ده داته خواره وه. له وکاته دا
 ئه حمه د سهرنج دهدا چون هر له گه ل یه که مین
 تهقه دا بههره خیرا به خشکی ده خشیت و
 خوی له په نا بهردیکی گه وره هه شار ده دا.
 بهمه هیرشه که یان بو سهر زیله که ئاسانتر
 ده بی، چونکه ئه و مهترسییه ی لینی ده ترسان

ٲٲٲر ٲوونادا.

مستهفا ٲه كه م كه سه ده گاته لای زٲله كه،
وهك چوٲ به لٲٲٲى دابوو، ٲه كسر ده رگای
زٲله كه ده كاته وهو به ده مانچه كه ٲ هه ٲه شه له
شوفٲره كه ده كات:

«دابزه، خٲرا دابزه» هاوار ده كات. مستهفا
به چه شنٲك له ته نٲشت زٲله كه ده وه سٲٲى كه
ئه گهر شوفٲره كه بٲه وٲٲ ته قه ٲ لٲٲكات ئه وا
ته نٲا بهر ده ست و ده مانچه كه ٲ ده كه وٲٲ. به لام
سه ربازه شوفٲره كه له ٲشت سووكانه كه وه
هٲچ به رگرٲٲه ك له خو ٲ ناكات، به لكو ٲه كسر
فه رمانه كه ٲ جه بار جٲبه جٲ ده كات. سه ربازه كه
له ترسان و له گهرمان ئاره قه ٲ ده رده دا،
به ٲه نكٲه ٲٲوٲ، دٲته خواره وهو له ٲٲٲش زٲله كه
ده وه سٲٲٲى، نٲگاكانى له سه ر هاوٲٲٲ كوژراوه كه ٲ
و ئه وگه نجان ه ئالوگوٲ ده كات، كه چوار ده وٲٲان
گرتووه.

به هره هاوار ده كات:

«بوچى ٲه كسر ئه و ئٲٲٲسه گه وره ٲه ناكوژن؟»
به هره له ٲشت به رده كه دٲته ٲٲٲشه وهو ئه و
ترسه له خو ٲ داده مالٲٲٲى كه به درٲٲٲاٲى
ئه وكاته به تووره ٲٲه وه لٲٲٲٲشتبوو. به ٲقه وه

دهسکی دهمانچهکە ی دهکیشی به سهربازه
چوارشانەکه دا. ئه و دهمانچهیه جهبار دابووی
به بههره، تا لهکاتی پتویستدا نهگەر لهگه
یهکه مین تهقه سهربازهکە ی نهپیکا ئه واهم
بتوانی بهرگری پی له خوی بکات.

«نا» جهبار به تگاوه به بههره دهلی:

- «ئیمه له زیلهکه زیاتر هیچی ترمان ناوی»

- «بهلام ئه و سهگه دهیویست پانم بکاتهوه»
بههره چهند جارینکی تریش دهسکی دهمانچهکه
به سهری سهربازهکه دا دهکیشی. سهربازهکه
به ترسهوه رادهچلهکن.

پیش ئهوهی بههره جو جاری سینیهم دهسکی
دهمانچهکه به سهربازهکه دا بکیشی، ژنیک لهگه
مندالهکانی له گردهکهوه دینه هوارهوه، ژنهکه
باوهش به بههره دا دهکات، هیواشی دهکاتهوه و
دلی دهاتهوه:

«بهلام ئه و پیتی لی نهنا، ئه و له کاتی خویدا
زیلهکه ی راگرت»

سهربازهکه بهرگری له خوی دهکا:

«من ههرگیز پیم له تو نهدهنا من خوم دوو
کچ و کوریکم هیه، بهلام من چییکه؟ ئیترئهوه

جہنگہ»

مستہفا دہقیرینی:

«دہمت بگرہ، ھہی گلاو! جہنگ..جہنگ..بہئی
ئہوہ جہنگہ بہلام ئیوہ دژی ئیمہ دہجہنگن!
زور لہمیژہ ئہو شہرہ دہکن، چہندین سالہ،
خوئہو شہرہ ھہر تہنیا ھہی چہند ھہفتہیہک
و دووان نییہ. ئیوہ دہتانہوی لہناومان بیہن و
ئیمہش بیئدہنگ بین، ئیوہ شہیتانن، دہبی بہ
زمان ھہلواسرین تا بوگہن دہبن»
جہبار قسہکھی مستہفا دہبری:

«بیئدہنگ! ھیندہ کاتمان نییہ تا بہفیروی
بدہین».

جہبار بہدہست و دہمانچہکھی ئیشارہت بو
ژن و مندالہکان دہکات سواری زیلہکہ بن، تا
لہپشتہوہ لہنیوان کارتون و بہرمیلہکان یان
لہسہر سہندووقہکہ جیگہی خویمان بکہنہوہ.
کاتی ھہموو سہردہکہون، جاریکی تریش بہ
دہست و دہمانچہکھی ئیشارہت دہکاتہوہ بہلام
ئہم جارہیان بو سہربازہکہ.

سہربازہکہ بہ زہندہق چوونہوہ ھاوار دہکات:

«ئہوہ چییہ؟ دہتہوی بمکوژیت؟»

جہبار ئہمری پیئدہکات

«جلاهكانت داكهنه! ئيمه پيوستمان به جل و بهرگ ههيه، ناو ئهو شاخانه ساردن» سهربازهكه بو چهند چاو ترووكانيك دوودل دهبن، پاشان بهخيرايي جلاهكاني دادهكهن. ئهحمهديش جلاهكاني دهبات و سهيري جلاهكاني سهربازه كوژراوهكه ناكات. لاشهكهي خهلتاني خوين بووه، كهس نايهوي كراس و پانتوله خويناوويهكهي له بهر بكات، بويه واز له جلاهكاني ئهو دههينن. ئهحمه د جلاهكاني سهربازهكه ده داته ژنهكان و خووشي سواري زيلهكه دهبن. كاتي لاي هسهني بچكوله دادهنوشي، سهير دهكات هسهن هيشتا هر دهگري. به ئهسپاي دهست دهكات ملي هسهن، ئيستاكه هيچ شتيكي ئهوتوي نيهه ههزبكا پيي بلي.

جهبار زيلهكه ليدهخوري، مستهفا له پيشهوه لهتهكي دانيشتووه. هسهني بچكوله جار جار له پشتهوه له جامي كابينه ي زيلهكه ده دات و ئيشارهت بو جهبار و مستهفا دهكات. ئيستاكه ئهوان له چاوي هسهنهوه وهك دوو پالهوانن بو ئهم. ئهحمه د بو هسهن پوون دهكاتوه، كه ئهگه جهبار سهربازهكهي نه پيكابووايه، لهوانه بوو بههرهيان بكوشتبووايه. ههروهها

بۆی پوون دەکاتەووە کە ئەمان لەهەموو
 حالەتیکدا هەر پێویستیان بە زیلە کە دەبوو.
 حەسەن ئەوانەى هەموو دەزانى، بەلام
 دەیویست جارێکتریش بۆى ئیسیات بیتەووە.
 ئیستا حەسەن ئەووە بۆ هەموو ئەوانەى
 دەیانەوئى گوئى بۆ بگرن باس دەکاتەووە کە
 زیلە کە بوو تە فەریاد پەرسى ئەوان. ئیتر کەس
 پێویستى بەووە نییە زیاتر بەپى برۆا، هەر هیچ
 نەبى منداڵە ساواکان ئیتر لەبەر سەرما رەق
 نابنەووە. ژنەکان بەسەر ئیشارەتى سوپاس بۆ
 حەسەن دەکەن، وەک ئەووەى ئەمیش بەشیک
 بووبى لەو قارەمانیەتییه. حەسەن شانازی
 بەمەووە دەکات.

ئەحمەد هەر دەبى بیر لەو دوو سەربازە
 بکاتەووە کە بەجیان هیشتن. سەربازە شوفیرە کە
 ناتوانى لاشەى هاوڕیکەى بیاتەووە، دەبى زۆر
 مەمنوون بى ئەگەر بتوانى بە پى و تەنها بە
 جلەکانى ژیرەووەى بگاتە ویستگەى داها تووی.
 ئەووە ئەگەر لەرێگا تووشى کوردەکان نەبى و
 بۆیان دەربکەوئى کە لەچى حالیکدا بوو، رەنگە
 جارێکی تریش بەگیر بیتەووە.
 مستەفا پى دەلیت:

«تۆ زۆر بىر لەوانى تر دەكەيتەو» مستەفای
 رەقەلە دەيزانى ئەحمەد بىر لەچى دەكاتەو
 «بىر لەخۆت بکەرەو، تۆ ھىشتا زۆرت لەپىشە
 ئەنجامى بدەيت ، ئىستا ئىمە دەبى بىروانىنە
 ئايندە، نەك ئاور بۆ رابردوو بدەينەو»
 ئەحمەد ھەولى ئەو دەدات. بەلام ئەم مستەفا
 نيە، تا رِق و كىنەكەى يارمەتى بدات، ھەرۋەھا
 جەبارىش نىيە تا بزانى حالەتى ناچارى چىيە و
 كارى وەھاي بۆ بكات كە دژى سروشتىش بى.
 ئەم تەنيا ئەحمەدە كە خەم لەو دوو سەربازە
 دەخوات.

حەسەن بە چرپەو بە ئەحمەد دەلى:

-«تۆ دەلىنى چى؟ دەبى بتوانىن بەو زىلە تا
 سنوورى توركىا برۆين؟»
 -«بەلى بەو مەرجەى ئەگەر بەنزىنەكە بەشى
 ئەو بەكات»

لەم كاتەدا پىرەژنىك بە پرتاوى ئاماژە بۆ
 ئاسمان دەكات و دەلى:

«ئۇ ئەو تە» ئەحمەد بىش يەكسەر سەيرى
 ئاسمان دەكات و دەم و دەست قىت دەبىتەو
 دەلى «كۆپتەرە!»

سى دانە كۆپتەرى جەنگى لە يەك كاتدا بە

تەنىشت يەكەوۈ دەردەكەون!
فروكەوانەكان لەمىژە ئەوانيان كەشف كردوۈ...
«جەبار! جەبار!» بەھرە بەو پەرى شلەژاۈيەوۈ
دەكىشى بە پەنجەرە بچووكەكەى پشتەوۈى
زىلەكە:

«بوەستە! دەبى دابەزىن.»

بەلام زىلەكە ناوہستى. جەبار وادەزانى
حەسەنى بچكۆلەيە. بەھرە جارىكى تر لە
پەنجەرەكە دەدات. ئەحمەد خىرا خوى لەسەر
لىۋارى زىلەكە دەچەمىنيتەوۈو بە دەمانچەكەى
لە پەنجەرەى لای راستى زىلەكە دەدا. مستەفا
بە توورەبى جامى پەنجەرەكە دىنيتە خوارەوۈ
سەر بۆ ئەحمەد بەرز دەكاتەوۈ:

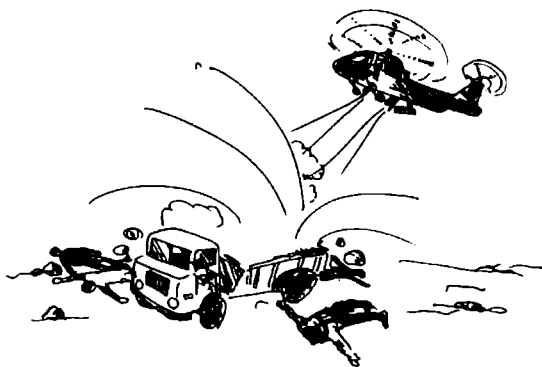
- «ئەوۈ چىيە؟ ئەگەر خۇتان پى پاناگىرى خۇ
فريدەنە سەر جادەكە»
ئەحمەد دەلى:

- «كۆپتەرە..كۆپتەر»

بەلام ھەر ئەوكاتە جەبار تەيرىكى زەبەللاخى
لەسەرۋوى سەرى ئەحمەدەوۈ دىتە بەرچاۋ.
بەھاوارەوۈ شتىك بە جەبار دەلى و دەرگاكة
دەكاتەوۈ و خۇ ھەلدەداتە سەر جادەكە،
ھەرچەندە زىلەكە بە ئاستەم خىراىى كەم

کردۆتەو، ئەحمەدیش لەوە زیاتر ناوەستی دەستی
 حەسەن دەگریت و لەسەر لیواری زیلەکەو خۆ
 هەلەدەنە خوارەو تا قەراخی رینگاکە خلۆر
 دەبنەو و زۆر خراپ بەر جادەکە دەکەون.
 ئەحمەد یەکسەر حەسەنی گێژبوو لەو ترس و
 شلەژانە کتوپرپیە رادەکیشیتە پشت چیمەنیکی
 نیمچە وشکەهەلاتووی نزیکیانەو کە دەکەویتە پشت
 هەلدیریکی بەردینەو.

لەوکاتەدا زیلەکەش رادەووەستی، ژن و مندالەکانیش
 هەول دەدن خۆ رزگار بکەن بەلام کاتەکە درەنگە.
 ئەحمەد دەبینی سێ بۆمب لە کۆپتەرەکانەو
 هەلەدرینە خوارەو کۆپتەرەکان با دەدەنەو،
 کتوپر هەموو شوینیک گر دەگری، زیلەکە،
 چیمەنەکانی سەر جادەکە، چەند درەختیکی وشکی
 بەسەر یەکدا چەماو، هەموو ناگر دەگرن.

«جەبار» ئەحمەد بانگى دەكات، بەلام كت و پىر
 مستەفا لە تەنىشتىيەو پەيدا دەبى «خىرا پراكە»
 مستەفا بەسەر ئەحمەددا دەقىرىنى «خىرا بە پراكە
 خىرا.. ئىستا كۆپتەرەكان دەگەرپىنەو» ئەحمەد بە
 پشوو سواری بەدواى مستەفادا بەسەر شاخەكە
 ھەلدەگەرپى بى ئەو ھى ئاورى دواو بەدەنەو.
 ھەسەنى بچكۆلە ھىشتا بەتەواوى نازانى چى
 بەسەردى، ئەحمەد دەستى گرتوو ھەل گەل
 خۆى رايدەكىشى، ھەختىكىش تواناى نامىنى
 مستەفا دەستى دەگرى. ئەو سى كورە بەيەكەو
 بەسەر شاخەكەدا ھەلدەگەرپىن. گرنگ نىە بۆ
 كوئى، گرنگ ئەو ھىە دوور بگەونەو، تەنیا دوور
 بگەونەو، دوور دوور.

ئەحمەد نازانى چەند بە پى رۆىشتوون. ھەك
 بە بىرى دىتەو ھەل پاددەبەدەر رۆىشتوون. ئەم
 گەنجانە پشوو نادەن ھەتا دەگەنە كەلپنە
 شاخىكى ھەھا كە بتوانن خویان لە پشستىيەو
 ھەشار بەدەن. ئىستا جادەكە زۆر لە خوارەو ھى
 ئەمانە، تا ئىستاش زىلەكە ھەردەسووتى و
 دووكەلە بۆن ناخۆشەكەى گەىشتۆتە ئاستى
 ئەمان. مستەفا بە ھەناسە سواریيەو دەلى:

«بۆمبى فۇسفوڭ بوون..ئەو بۆمبانە بۆمبى
فۇسفوڭ بوون»

پاشان كتوپر لەتوورەيى و بىدەستەلاتىيان لە
پرمەي گريان دەدات:

«ئەو خويىن رېژانە ھەموويان ئىبلىسن، ئەوانە
دەبى ھىچيان نەمىنن»

ئەحمەد تەنيا بىر لە جەبار دەكاتەوہ:

«جەبار!»

ھەلبەتە ئەو برادەرە نەيتوانىوہ لەكاتى خۇيدا
لە زىلەكە دەربچى. جا چۆن دەيتوانى لەكاتىكدا
شتەكان ئەوھا كتوپر

بەخىرايى پروياندا، كەسىكىش لىرەو لەوى نىيە
بىنىبى چۆن توانىويەتى خۇي رزگار بكات.

ھەسەنى بچكۆلەش بەوپەرى بىدەنگى لەبەر
خۇيەوہ دەگرى. وەك ئەوہى دلدانەوہكانى
پىشووى ھەمووى وەك ھەلخەلەتاندن بووبىن و
ئىستا بۆى ئاشكرا بووبى.

ئەحمەد ناگرى. ئەو بەر لەسى سال لە
ھەلەبجە نەيتوانىبوو بگرى، ئىستاش ناگرى.

مستەفا دەيەوى بزانى، لىي دەپرسى:

«دەمانچەكەت ھەر لايە؟»

ئەحمەد تەنيا سەر رادەوہ شىتى.

«سوپاس بۆ خوا»

هينده به توندى تفىك فرى دەدا، وهك ئەوهى
بيهوى هه موو تووره بيه كانى خوى ده رهاويژى.
«من ده مانچه كهى خۆم له سهر ده شبوردي
زيله كه دانا بوو، پيرانه گه يشتم بيخه مه وه بهر
پشتم، چونكه له وانه بوو منيش بسووتا بوومايه»
سووتان! ئەم وشه يه جاريكى تر ئەحمەد
ده گه رينيتته وه سهر ئەو حاله تهى كاتى خوى
له هه له بجه هه ستي پيكر دبوو» هه ست به
ساردييهك ده كات، وهك ئەوهى له جياتى خوين
ئاو به ده ماره كانيدا بگوزه رين.

مسته فا به ئەحمەد ده لى:

«باشتر نييه من بيه م؟ هيچ نه بى من چه ند
سالىك له تو گه وره ترم»
مسته فا به ئەسپايى ئەمه ده لى و مه به ستي
له ده مانچه كه يه.

ئەحمەد يه كسهر ده ست له سهر گيرفانى
شه روا له كه يدا ده نى. هه رگيز ئەو ده مانچه يه
ناداته كه س، ئەو ده مانچه يه له ئيسا وه بۆ ئەم
وه كو سهر و قاچى، وه كو دللى وايه.

شه وان ئەو شاخانه سارد ده بن، ئەو سى لاوه
خۆ ده دهنه پال يه كترى تا گه رميان بيتته وه،

حەسەنى بچكۆلە دەخەنە ناوەرستی خۆيانەو،
تا زۆرتر گەرمی بەربكەوئ. تا تاريك دادیت
دەبئ لەو شاخ و داخانەدا بەپئ برۆن، هئچ
شوئنيكى ديارى كراوئيشيان نئە، تەنھا دەيانەوئ
خۆ لەبەرچاوان بزرېكەن.

« حەسەنى بچكۆلە بە چرپەو دەلئ:

«ئەگەر جەبار سەربازەكەى نەكوشتبووايە
«لەوانەبوو ئەوەيان لەگەل ئئمە نەكردبووايە»
ئەحمەد نايەوئ لەوبارەيەو شتئك بئئ.
مستەفاش هەتا تئپەرئئنى كاتئكى زۆر وەلام
ناداتەو:

«بچكۆل! ئەمان هەر ئەوەيان لەگەل دەكردئ»
بە تالاوەو دەلئ «بەم چەشنە يان بە
چەشنئكى تر»
- «جا بۆچئ؟»

حەسەنى بچكۆلە دەيەوئ بزائئ:

- « بۆچئ هەروا لەگەل ئئمە دەكەنەو؟»
ئەمە هەمان ئەو پرسیارە بوو كاتئ خۆئ
ئەحمەد لە هەلەبجە دەپئرسئ.

بەدەنگئكى نزم لەجئاتئ مستەفا وەلام دەداتەو:
«چونكە ئئمە كوردئئ، تەنھا لەبەر ئەوئ
كوردئئ و سەربەخۆئئ خۆمان دەوئ» جەبار

ئاۋا ۋەلامى ھەسەنى دەداتەۋە ئەۋەش
پراستىيەكە بوو.

لەگەل تارىك و پرونى بەيانى، بەبى خەو،
بە برسیتی، بەغەم و پەژارەيەكى زۆر، دەست
بە رۆيشتن دەكەنەۋە. ئەحمەد واى بۆ دەچى
ۋەك ئەۋەى ئىتر پاكردنەكەيان ھىچ مانايەكى
ترى نەمابى. ئەى دەيانەۋى بەپىيان و بەبى
خواردن بۆكوى برۆن؟ خو ناتوانن تا سنوورى
تورکيا برۆن، كەۋاتە ئىستا تەنيا بۆيان ھەيە
دەستبەردارى خۆيان بىن و بمرن.

ئەۋە مستەفایە لەپىشيانەۋە دەروات، مستەفا!
كە پرە لە توورەيى و رق و كینه، بەردەوام پلانى
تازەى تۆلەسەندنەۋە دادەرپىژى. ئەۋ دەلى لە

ئىستاوه دەبى پياوكوژەكانى سەددام راي بكات،
 لە ئىستاوه بەدرىژايى ژيانى. دەبى لەسنوورى
 توركيياوه خوى لە پاسەوانەكانى سنوور نزيك
 بكاتەوہو يەكە يەكە بيانكوژى. «دەبى زەليل
 بكرين، دەبى بو ژيانيان بپارينهوہ، لەوہ زياتر
 باوہرم بە هيچى تر نيە، چيتر وشەى بەزەبى
 لاي من ماناي نيبە»

حەسەنى بچكوڵە بە شينەبى گوى بو قسەكانى
 مستەفا دەگرى. زور سەرى بو دەلەقيني.

«بەلى، نابى بەزەبى بەو ئيبليسانەدا بەئيريتەوہ.
 زور شتيكى باشە كە مستەفا ئاوا بەهيزە»
 لەنيو گەرمای ئەو نيوہرۆيەدا كوپتەرئيك بەدى
 دەكەن. كوپتەرەكە بە تىكشاكاوييەوہ دەكەويتە
 سەر زەوى. مستەفا يەكسەر تەماشاي
 زەوىي خوارەوہى شاخەكە دەكات، ئەحمەد و
 حەسەنیش لەگەل ئەم سەيرى دەكەن.

حەسەن دەچرپيني

«لەوانەيە فرۆكەوانەكە لە ناو كوپتەرەكە
 شتيكى بو خواردن پيبي»

لاى ئەو برسيتى بەر لەهەموو شتيكەوہ بوو.

-«پيناچيت هيچ شتيك لەو خواردنە مابيتەوہ»
 مستەفا دەچرپيني:

«سەيركە! رەنگە ئەو كۆپتەرە خۆى بە لاپالى
شاخىكدا كىتابى و تىكشكابى و كابىنەكەى گرى
گرتى»

ئەحمەد دەلى:

«بەلام لەوانەيە فرۆكەوانەكە هېشتا زىندووبى»
ئەحمەد هيوای ئەو دەخوازى.

مستەفا بە زەردەخەنەو پىيان دەلى.

«دەلىن چى بچىن سەيرى بگەين؟»

پىش ئەوئەى ئەحمەد وەلام بداتەو، حەسەن
جارىكى تىرىش بە هىواشى دەلى:

«هەلبەتە ئەمە يەكىكە لەوانەى بۆمباكانى
هەلدایە خوارەو»

بە دەم و چاوى شىوئەى قىز لىيئونەو نىشان
دەدا.

مستەفا سەرى دەلەقىنى:

«لە هەموو حالەتىكدا ئەو بۆمبى فرىداو،
جا بۆسەر ئىمەش نەبووبى هەلداو تە سەر
خەلكى تر» لىرەو داواى دەمانچەكەى ئەحمەد
دەكات.

-«دەمانچەكەت بۆ چىيە؟»-

-«لەوانەيە پىويستمان بىت تەقەى پى بگەين»-

ئەحمەد بۆ ماوئەيەكى كورت بىر دەكاتەو:

«تۆ وادەزانی من دەترسم؟»

پاش ئەو ھەموو ھەموو ھەموو ھەموو دەبى بۆچى ئىتر
دەست لە تەقەکردن پيارىزى؟
مستەفا سەيرىكى ئەحمەد دەكات و شانى
ھەلدە تەكىنى :

«دە باشە مادام دەمانچەكە سوار بکە و بىگرە
بە دەستتەو. ئەحمەد وا دەكات و بەرەو لای
کۆپتەرەكە شۆر دەبنەو. ھەسەن لە دوورەو
دەمىنیتەو، لەكاتى شەردا بچکۆلەى ئاوەھا
دەبىتە ماىەى بىزارى.

ئىستا كە ھەر تەنھا لە دوورى چەند مەترىكەو
لە كۆپتەرەكە، دەنگى نالەنالىك دىتە بەرگوئىيان.
دەم و دەست بىدەنگ دەبن.

ئەحمەد بە ھىواشيبەو دەچرپىنى:

«ئەو بەریندارىكە» جگە لەو نالە نالە ھىچ
دەنگىكى تر نابىستن. زەحمەتە بەریندارىك خۆى
لەگەل ئەواندا بخاتە شەرەو.

«كى دەزانى» مستەفا بە ئەسپايىبەو دەلى:
«كى دەلى ئەمە فىلىك نى، لەوانەى دەو يان
سى كەس لە كۆپتەرەكەدا بووبن»
«جا ئىستاكە چى بکەين؟»

مستەفا فرمان دەدات

«با چاوبگيرين» و به سكه خشى دور
دهكه ويته وه.

تهنها تاقه سهريازيك دهبينن. سهريازهكه
چهند مه تريك له دورى كوڤتيره كه وه كه وتوته
سهر پشت و به دهسته كانى سكى خوى
دهپهستى جار جاره به دهنگى به رز ده نالينى.
كوڤتيره كه به چه شنيك تيكشكاوه و ناگرى
تيه ربووه، ناشى كه سى ديكه به زيندوويى
لى رزگار بووبى. مسه فا هه لدهستيه وه و به
خو چه ماندنه وه بولاي فرۆكه وانه كه دهچى.
ئه حمه ديش له دووايه وه دهروات تا به جاريك
وهك كه سيكى شه پره ليدر او له شوين خوى
ده وهستى. خوين له سكى فرۆكه وانه كه ديه
خواره وه و ته واوئيش هوشى له خويه تى. به
چاويكى شيواوه وه سهيريكيان دهكات، به لام
وادياره نه دهتوانى سه ره لبرى نه دهشتوانى
هه لسيته وه.

مسته فا زور نزيك له فرۆكه وانه كه وهستاوه.
به رقه وه چاوى تيده برى. كاتى فرۆكه وانه كه
سه ره نوئى له بهر ئيش وئازار ده نالينى، ئه م
رووى بولاي كوڤتيره كه ده سوورينى جاريكى تر
سه يري فرۆكه وانه كه دهكات وه. به فرۆكه وانه كه

دەلى:

«تۆ سەر بەوانەى كە زىلەكەيان بۆردومان
كرد؟ ھا؟»

فروكەوانەكە كەمىك چاوى دەكاتەوہو
دايدەخاتەوہ، بەبى ئەوہى وەلام بداتەوہ.
مستەفا پى لە كەلەكەى فروكەوانەكە دەژەنى،
بەلام فروكەوانەكە ھەر تەنيا ئاخ و ئۆف دەكات.
«وہلام بدەرەوہ ھى زۆل، ئىمە بەزەبىمان بە
تۆدا نايەتەوہ، وەك چۆن ئىوہ بەزەبىتان بە
ئىمەدا نايەتەوہ»

فروكەوانەكە جارىكى تر چاوى دەكاتەوہو سەرى
شۆر دەكاتەوہ.

مستەفا كەمىك بىر دەكاتەوہ، ئىنجا فرمان بە
ئەحمەد دەدا:

- «بىكوژە، ئەوہ شايستەى كوشتنە»

- «چى؟» ئەحمەد بە گومانەوہ لە مستەفا
پادەمىنى.

- «تۆ خۆت وتت، دەيتەقىنى، دە كەواتە بىتەقىنە»
مستەفا دەنگى ھەلدەبرى:

- «يان دەمانچەكە بدە بە من، من تۆلەى
خەلكەكانى خۆمان دەكەمەوہ»

ئەحمەد تووشى دوودلى دەبى. كاتى بەلىنى

دابوو تهغه بکات، ههرگیز بیرى له پټکاندنې
 برینداریک نه کردبووه. ئه و مه به سټى
 چوونه شهر بوو، نهک ئیعدام کردن. مسه ته فا
 به ته واوه تی ئه وه ده زانی. به لام ئه و پیاوه ی
 وا ئیستا به نیگای پارانه وه تیانده پروانی، هیچ
 ریگری له خو ی کرد تا بومبه کان فری نه داته
 خواره وه؟ له کاتیکدا به ته واوی لی پروون بوو
 که زیله که پر له ژن و منداله. ئه ی ئه وه ی
 بومبی کیمیایى به سهر هه له بجه دا به ردایه وه؟
 هیچ ریگری له خو ی کرد تا خیزانه که ی ئه م
 له ناو نه بات؟ ئه حمه د ده یتوانی ده مانچه که بداته
 مسه فا، به لام جیاوازی چیه له نیوان ئه وه ی
 خو ی بیپیکى یان ده مانچه که بداته مسه فا؟
 -«ده بیکوژه ده ی!» مسه فا هاوار ده کا، «تو
 ته نها چاکه یه کی له گه لدا ده که ی، ئه و واش
 نه بی ههر ده توپی»

ئه حمه د هه ناسه یه کی قوول هه لده کیشی و
 ده مانچه که ئاراسته ی پشتی سه ری سه رباره که
 ده کات. ئینجا چاوه کانی داده خات و په نجه ی
 پیوه ده نی. له به رخویه وه ده لی له پیناوی جه بار،
 له پیناوی دایک و باوک و خوشک و براکانی، له
 پیناوی هه موو هه له بجه، له پیناوی هه موو گه لی

كورد. گرمه‌ی ته‌قه‌كه له‌شاخه‌كانه‌وه ده‌نگ
 ده‌داته‌وه، هه‌ناسه‌كورت‌ه‌كانی به‌ر له‌ته‌قه‌كه
 ئه‌حمه‌د دینیت‌ه‌وه هۆش‌خۆی، به‌ترسه‌وه چاو
 ده‌كاته‌وه و سه‌یری سه‌ربازه‌كوژراوه‌كه ده‌كات
 كه وه‌ك جار‌ان له‌وئ‌كه‌وتوه، ته‌نیا كه‌مێك
 سه‌ری به‌لادا شو‌رپۆته‌وه و ده‌سته‌كانیشی
 له‌سكى هاتوونه‌ته‌خوار.

«زۆر باشه» مسته‌فا به‌دلخۆشییه‌وه پێی ده‌لی
 «به‌لام من درۆم له‌گه‌لدا كردی: چونكه‌ئو
 هه‌لیكى بۆ ژیان هه‌بوو، له‌وانه‌یه‌هاورپێكانی
 له‌مێژ به‌دوایدا بگه‌رپین»

ئه‌حمه‌د خۆیشی بیری له‌مه‌ده‌كرده‌وه. ئه‌م
 سه‌ربازه‌كه‌ی كوشت، چونكه‌له‌دوای هه‌موو
 ئه‌و شتانه‌ی پوویندا ده‌بووایه‌ئمه‌بكات. به‌لام
 ئه‌م له‌ئێستاوه‌ده‌زانن، جارێكى تر هه‌رگیز كاری
 وه‌ها ناكات. ئه‌حمه‌د به‌بێده‌نگی ده‌مانچه‌كه
 ده‌داته‌مسته‌فا.

مسته‌فا به‌پێكه‌نینه‌وه لێی وه‌رده‌گرئ، وه‌ك
 ئه‌وه‌ی ئه‌مه‌شتیكى چاوه‌پروانكراوبی له‌لای:
 «ئه‌وه‌هێنده‌ئازاری دای خوینرپێژیک ئیعدام
 بکه‌یت؟» سه‌ری ده‌له‌قینیت‌ه‌وه «هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه
 تو‌هه‌رگیز نابیت به‌پێشمه‌رگه» (پێشمه‌رگه

ناوی خه باتکارانی کورده، به واتای ئه وانه ی
پووبه پروو مهرگ ده بنه وه)

ئه حمده هه رگیز نه یده ویست بیته پیشمه رگه.
جه بار پیشمه رگه بوو، مسته فا پیشمه رگه یه.
ئه حمده هه ر ته نیا پازده ساله، ئه وا مروئیکی
کوشته. ئه م خه م له وه ناخوا که زور خراپتر له
خوی قه و ماوه، به لام له گه ل ئه وه شدا شانازی
به مه وه ناکات. ته قاندنی ئه و گولله یه به ره و
کوئایی چوون بوو، نه ک به ره و ده ستیگر دنیکی
تازه.

جاریکی تریش هه رسی گه نجه که تا ئیواره
ده ست به رویشتن ده که نه وه، جاریکی تریش
شه وان له پال یه کتری له که لینه شاخه کاندا
ده خه ون. هه لبه ته چیتتر قسه له گه ل یه کتری
ناکه ن. ئه حمده کپو بیده نگ واز له هه موو
ئاخاوتنیک دینی.

به لام ده بی باسی چی له گه ل یه کتری بکه ن؟
باسی ئه و برسیتییه ی هه ناویان ده کوئی؟ باسی
ئه و غه م و په ژاره یه ی ئازایه تییان لی زه وت
ده کات؟ باسی ئه و شانسه که مه ی به زیندوویی
مانه وه یان له و را کردنه دا؟ ئه وه ی پوویدا، تازه
ناگوژی، باسکردنیشی باریان قورستر ده کات.

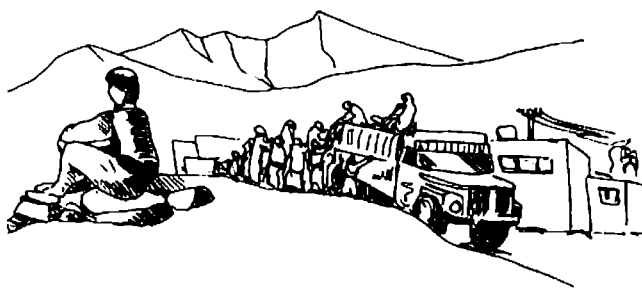
ئەو ھەموو خەلكەى لەم چەند رۆژەى دواييدا
 مردن، بۆ ئەمانيش لەگەلياندا نەمردن؟ باشتەر
 نەبوو ئەمانيش بەچارەنوسى خويان بگەن؟
 ھەلبەتە ئەو سى گەنجە بەخت ياوہريان
 بوو. ئيوارەى رۆژى دوايى دەگەنە کاروانتيك
 لە خەلكى رەوکردوو كە ئەوانيش دەيانەوي
 بەرەو سنوورى توركييا برون. لەوانەوہ
 خواردن و خواردنەوہيان دەست دەكەوي
 و دەتوانن لە تەنشت ئەو ئاگرەش بخەون
 كە پياوانى كاروانەكە بۆ ژن و مندالەكانيان
 ھەليانگيرساندبوو.

به يانی رۆژی دواتر مستهفا باسی بۆردومانکردنی
 زیله که و ئیعدامکردنی فرۆکه وانی کۆپته ره که یان
 بۆ دهکات. هه موو ده لێن ئه حمه د کاریکی راستی
 کردوووه. به لام ئه حمه د هیچ قسه یه ک ناکات.
 ئه و خۆی وای دیته بهرچاو که شایانی ئه و
 فریاکه وتته نه بیت. ئایا دادپهروه رانه تر نه بوو
 ئه مانیش وهک ژن و منداله کانی ناو زیله که
 له ناو بچوو بوونایه؟

ئه حمه دیش به لای حه سه نی بچکۆله وه
 پاله وانیکه وهک جه بار یان وهک مستهفا. زۆر
 به شان و بالی قاره مانیتییه که ی ئه حمه د دا هه ل
 ده دا. ئه حمه د زۆر دووره په ریز به بیزاییه وه
 له گه ل خه لکه که ده روات. کاتی ده گه نه سنووری
 تورکیاو له ویوه پیگری چونه ژووره وه یان
 لیده کری، ئه م واده هاته بهرچاو وهک ئه وه ی
 دووراو دوور له گه ل ناره زایه تی و تووره یی
 ژن و پیاوه کاندایه. ئه حمه د وهک هه موو
 ئه وانی دیکه، له نیو سه رماوسۆله ی شاخه کانی
 سه رسنوور سه رمای ده بی، برسی ده بی، مردنی
 منداله ساواکان ده بینن. کاتی خۆراکیش له فرۆکه
 ئه مریکییه کانه وه بۆ خه لکه که هه لده دریته

خواره وه، ئەم لەسەر وەرگرتنی خۆراکه که له گه‌ل خه‌لکه که ناکه‌وێته شه‌رو مملانی. هه‌سه‌نی بچکۆله زه‌حمه‌تییه‌کی زۆر ده‌بینی و ده‌که‌وێته به‌ر پالنانی ژن و پیاوه‌کانی تره‌وه تا بتوانی که‌میک خۆراک بۆ خۆیان ده‌ست بخات، ئەگه‌ر مسته‌فا نه‌بی که ناوه ناوه شتیکیان بۆ په‌یدا بکات، ئەوا ده‌بی هه‌ر به‌ برسیتی بمیننه‌وه.

به‌لێ ئەحمه‌د نایه‌وی هه‌یچ بخوات. هه‌موو جارێک به‌شه‌که‌ی خۆی ده‌داته هه‌سه‌ن. هه‌سه‌نیش بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ له‌وی دایده‌نی، ئیتر به‌ر له‌وه‌ی لێی ببه‌ن ده‌یخوات. کاتی سه‌رکرده‌کانی کورد له‌گه‌ل حکومه‌ت له به‌غدا کیشه‌ی گه‌راندنه‌وه‌ی خه‌لکه

رہو کر دووہ کہ یان بۆ جیگا و ریگای خویان
خسته ژیر تاو و تو یکردن، حه سەن هینده لاواز
و بیتاقهت بوو بوو، که ده بووایه حه سەن و
مسته فا به یه که وه هه لیگرن. مسته فا هه میسه
سه رکۆنه ی ده کرد:

«هیچ ناخویت، هیچ نالییت» مسته فا جار له
دوای جار ده بیۆ لاند.» پیم بلئی چی قه و ماوه؟ تو
خوینر یژیکی نیوه مردووت کوشتووه، که ئەگەر
ئەو بۆی ریککه و تبووایه تۆی ده کوشت. تو خەم
له خۆت ده خۆی یان له مردووه کان؟»

ئەحمەد نه خەم له خۆی نه له مردووه کان
ناخوات. ئەحمەد چیتەر خەم ناخوات نه بۆ
خیزانه که ی، نه بۆ جه بار نه بۆ ئەو خەلکه ی
له ناو زیله که له ناو چوون. ئەم وای ده زانی
که و تۆته ناو چالیکی زۆر قوول و زه به للاح،
به چه شنیک که ئیتەر ناتوانی لیتی بیته دهره وه.
ئەم پیتی وابوو خواردن له و چاله دا شتیکی
ناما قووله. ههروه ها ئاخاوتنیش هیچ مانای نیه.
مسته فا به و نزیکانه وازی لیده هینتی، زۆریشی
پی سهیره که وا ئەحمەد هه تاکو ئیستاش
هه ر ده ژی. به لام حه سەن وازی لینا هینتی.
به رده وام هه ول دها بیدوینتی و بیده نگیه که ی

بشکینئى. حەسەن لەمەدا سەر دەکەوئى، دوای
 ئەو هەى ئەحمەد دەبینئى کەوا حەسەن زیاتر لە
 مستەفا ئاورئى لئیدەداتەو و خەمى لئیدەخوات.
 حەسەنیش کە وەکو ئەم کەس و کاری
 نەمابوو، پئویستی بە جەبارئیک هەبوو نەک بە
 مستەفایەک. سەر ئەنجام ئەحمەد بەبئ ئەو هەى
 حەزیش بکات داوا لە حەسەن دەکات شتئیکى
 بداتئ بیخوا، ئەم هاوئى بچکۆلە یەش هەرچى
 هەیه تى بە لە پئیشى دادەنئى. دلخۆش دەبئ
 بەو هەى کە سەر ئەنجام توانى شتئیک بۆ ئەحمەد
 بکات.

پوونکردنه وه په ک به قه له منی نووسەر:

پووداوه کانی ئه و چیرۆکه له به شی کوردستانی عیراقددا پوویانداوه. کوردستان ئه و ولاته یه هه رگیز دهوله تی فه رمی نه بووه. له تورکیا ۱۲ ملیۆن و له ئیران ۵ ملیۆن و له عیراق ۴ ملیۆن و له سووریا ملیۆنیک کورد ده ژین. (ئه و ژمارانه هی سه ره تای نه وه ته کانی سه ده ی رابردوون، که ئه و کاته به م چه شنه ته خمین ده کران. به لام هه لبه ته ئه و ژمارانه ئیستا زور

زیاتر بوونه له‌م ولاتانه -و- هه‌ریه‌که له‌و ولاتانه به‌شیکی کوردستانی داگیرکردووه. کورد که یه‌کیکن له‌ کۆنترین نه‌ته‌وه‌کانی سه‌ر ږووی زه‌مین، وه‌ک که‌مینه به‌و ولاتانه‌وه لکینراون و ده‌چه‌وسینرینه‌وه.

کورد له‌سه‌ده‌کانی ږاږدووه‌وه به‌رده‌وام دژی چه‌وساندنه‌وه ږاږه‌ږیون و ږاږه‌ږینه‌کانیشیان هه‌ر شکستی هی‌ناوه. له‌م سه‌ده‌یه‌ی ئیستاماندا کورد له‌عیراق به‌ دراندانه‌ترین شیوه په‌لامار دراوه. له‌سالی ۱۹۶۸ -له‌وساله‌ی رژیمی به‌عس هاته سه‌ر حوکم- هه‌تا سه‌ره‌تای ۱۹۹۱ به‌ ته‌نیا له‌م ولاته‌دا نزیکه‌ی دووسه‌ده‌زار کورد له‌ناو براون. خراپ‌ترین په‌لاماریش بۆ سه‌ر کورده‌کانی عیراق له‌ سالی ۱۹۸۸ ږوویداوه. له‌م ساله‌دا به‌ بیانووی ئه‌وه‌ی که‌وا زۆر له‌ کورده‌کان پشتیوانی ئیرانی دوژمن به‌ عیراق ده‌که‌ن له‌ جه‌نگدا، سه‌ددام حوسینی دیکتاتور هه‌لسا به‌ خاپوورکردنی پینچ هه‌زار گوند و شارۆچکه‌ی کوردی و به‌شی هه‌ره زۆری دانیشتوانه‌کانیشی له‌ناو برد. ئه‌وانی تریشی هه‌مووی بۆ باشووری عیراق گواسته‌وه.

له‌ ناوه‌راستی ۱۹۹۰ عیراق ولاتی کویتی له‌

پیناوی نهوته زوره‌که‌ی داگیر کرد. کویت بچکۆله یه به‌لام ولاتیکی که‌نداوی زۆر ده‌وله‌مه‌نده به نهوت. ئه‌و داگیرکردنه وای له ئه‌م‌ریکا‌و هاوپه‌یمان‌ه‌کانی کرد له مانگی کانوونی دووهم و شوباتی ۱۹۹۱ جه‌نگیک دژی عیراق به‌ریا بکه‌ن. ده‌بوایه زه‌بریکی کوشنده له سوپاکه‌ی سه‌ددام بده‌ن تا له مانگی ئاداری ۱۹۹۱ له کویت وه‌ده‌ری بنین. کورده‌کانی عیراق هاتنه‌ سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ی که سه‌ددامی دیکتاتور له‌وشه‌په‌دا زۆر لاواز بووه، بۆیه هه‌لیکی باشیان بۆ هاتۆته پیشه‌وه تا په‌لاماری بده‌ن. کورده‌کان دژی دارو ده‌سته‌که‌ی رژی‌م راپه‌رین. شیعه‌کانیش که پیکهاته‌یه‌کی تری راره‌دوونراون له خوارووی عیراق، له هه‌مان کاتدا راپه‌رین. به‌لام دارو ده‌سته‌که‌ی سه‌ددام هیشتا زۆر به‌هیزتر بوون له حالی خراپی خه‌لکه راپه‌ریوه‌که، که له‌ده‌ره‌وه کۆمه‌ک نه‌ده‌کران، به پیچه‌وانه‌ی پرۆسه‌ی ئازادکردنی کویت، وه‌ک کیشه‌یه‌کی ناوه‌کی عیراق مامه‌له له‌گه‌ل ئه‌و راپه‌رینه‌کرا. جاریکی تریش کورد که‌وتنه‌وه به‌ر هیرشی خویناوی جه‌للاده‌کانی سه‌ددام، تاکه ریگای رزگار بوونیش ته‌نیا راکردن بوو به‌ره‌و تورکیا یان ئیران. به‌لام ئه‌و ریگایه به‌ناو

سەرما و سۆلەي شاخ و داخە سەختەکاندا دەپۆی. کاتی حکومەتی تورکیا ڕیگری لە هاتنە ناوێوەی خەلکە ڕاکردووەکە کرد، هەزاران کەس دەبووایە لەناو ئەو شاخ و داخانەدا بمیننەو، نەیان دەویست بکەوێنەو بەر دەستی ڕاوێ دوو نەری نەکانیان. ئیتر کارەساتیک دەستی پیکرد لەباس کردن نەدەهات. هەرچەندە زۆر لە ولاتان ویستیان یارمەتییان بدەن، بەلام خەلکیکی بی ژمار لە سەرمان، لە بیھیزیان، لە برسان مردن. پاش چەند هەفتەیک لەم مەرگەساتە و لەژیر پالەپەستۆی ولاتانی دویا، ئینجا حکومەتی بەغدا هاتە سەر ئەوێ کیشەي گەراندنەوێ ئەو خەلکە بو سەر جیگا و ڕیگای خۆیان لەگەل سەرکردە کوردەکان چارەسەر بکات، لەو میانەدا حکومەتی عیراق ئامادەيی خۆی نیشاندا تا باس لە چارەسەري کیشەي کەمینەي کورد بکا لەعیراق.

کلاوس کۆردۆن- ۱۹۹۱

كلاوس كوردون روماننوسىكى بەناوبانگى ئەلماىيە ،
سالى ۱۹۴۳ ھاتۆتە دونياۋە. زور بايەخى بە رومان و
چىرۆكى لاوان داۋە، زور شتى بۇ مندا لائىش نوسىۋە
بۆيە لاي نەۋەى نوۋى ئەلمانى زور ناسراۋە.
لەم چىرۆكەدا لە كۆمەلىك مندا ل و لاۋى ھەلەبجە
دەۋى، كە لە كۆرەۋەكەى سالى ۱۹۹۱دا توۋشى چ
دەردەسەرىيەك دەبن و چەند قارەمانانە رووبەرۋوى
ئاستەنگەكان دەبنەۋە.

كلاوس كوردون لە ريگەى ئەم چىرۆكەۋە ماھىيەتى
ئاشتىخۋازانەى مرۆقى كورد نىشان دەدات، ئەۋە
دەخاتە روو كە مرۆقى كورد ھەرگىز شەرخۋاز نەبوۋە
بەلكو لەپىناۋى ژيانىكى سەربەرزانە لەسەر خاك و
نىشتىمانى خۋى شەرى بەسەردا سەپىندراۋە.

ئىتر ئەۋە جەنگە

كلاوس كوردون

مەسئۇلەتلىكى كاتكو

لە سەر ئەركى بەرىز ئازاد توفىق پارىزگارى ھەلەبجە چاپكراۋە.